

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.214/2008/5.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Velencei György ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Szász Attila ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen 15.263.982,- Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. március 20. napján kelt 7.G.40.111/2007/29. számú ítéletével szemben az alperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és az alperes marasztalását 7.868.463,- (Hétmillió-nyolcszázhatvannyolcezer-négyszázhatvanhárom) Ft-ra és ennek 2004. november 30-tól december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-től a kifizetésig minden naptári félév teljes idejére a megelőző félév utolsó napján érvényes mindenkoros jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatára leszállítja.

Az alperest terhelő elsőfokú eljárási költség összegét 918.000,- (Kilencszáztizennyolcezer) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 40.000,- (Negyvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az állam javára a felperes 110.500,- (Egyszáztízezer-ötszáz) Ft, az alperes 27.630,- (Huszonhétezer-hatszázharminc) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az alperes a felperessel szemben fennálló tartozásának rendezése érdekében 2004. szeptember 16. napján megállapodott a felperessel abban, hogy eladja részére a

400 ha bérelt területen lévő, lábon álló takarmánykukorica termést, és a tartozása a betakarítás eredményeként jelentkező haszon összegével csökken.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2006. november 15. napján kelt 7.G.40.212/2005/34. számú ítéletével 1.014.838,- Ft és ennek 2005. május 31. napjától járó kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, az ezt meghaladó keresetet elutasította. Ezen ítélettel szemben az alperes nem élt fellebbezéssel.

A Szegedi Ítéltábla a 2007. április 13. napján kelt Gf.I.30.561/2006/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a felperes szerződésszegést követett el, amikor késlekedett a kukorica betakarításával, szakértői bizonyítással kell tisztázni a megismételt eljárásban, hogy a költségeket is értékelve milyen hasznot ért volna el szakszerű betakarítás esetén.

A megismételt eljárásban a felperes leszállított keresetében 12.297.688,- Ft és ennek 2004. november 30-tól járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kimunkálta, hogy az alperes fennálló tőketartozása 14.671.988,- Ft, a lejárt késedelmi kamat összege 1.081.197,- Ft, illetve 1.712.994,- Ft. Az alperes 2.302.197,- Ft összegű teljesítését a késedelmi kamatra számolta el, így fennmaradt még 491.994,- Ft lejárt kamattartozás. Ilyen számítás mellett 14.671.988,- Ft illetné meg, ebből azonban levonta azt a 2.374.300,- Ft-ot, amely álláspontja szerint szakszerű betakarítás esetén nála haszonként jelentkezik.

Az alperes a megismételt eljárás során nem tett újabb érdemi nyilatkozatot, továbbra is kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 9.704.513,- Ft és ennek 2004. november 30-tól a kifizetésig minden naptári félév teljes idejére a megelőző naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamata, valamint 2 millió Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, az ezt meghaladó keresetet elutasította. A perbeli szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperesnél szakszerű betakarítás esetén 4.967.471,- Ft tiszta nyereség keletkezett volna. Ezzel csökkentve az alperes 2004. november 30. napján fennálló tartozását, a fennmaradt kötelezettség 9.704.513,- Ft megfizetésére vonatkozik. Utalt a bíróság arra is, nem volt beszámítható az a 2.302.197,- Ft alperesi teljesítésként számla nélkül nyilvántartott összeg, amely a teljes learatott területen 578 to morzsolt májusi kukorica költségekkel csökkentett vételára volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, kérte annak részbeni megváltoztatását, marasztalása 7.402.316,- Ft-ra történő leszállítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság számítási módja nem helytálló, mert nem számolta el a javára a 2.302.197,- Ft-ot, ezt az összeget ugyanis a felperes maga is alperesi teljesítésként kezelte a 2005. szeptember 12. napján kelt F/5. szám alatti beadványában. Támadta az elsőfokú ítélet késedelmi kamat mértékét megállapító rendelkezését is, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a mindenkorin jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összeg fizetéséről rendelkezett, miközben a felperes csak a mindenkorin alapkamat mértékének megfelelő kamat fizetésére tartott igényt.

Gf.I.30.214/2008/5.szám

A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatását is kérte oly módon, hogy mindkét fél viselje a felmerült költségeit.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Vitatta azt a fellebbezési állítást, hogy a 2.302.197,- Ft a 35 ha területen learatott 92,34 to nedves kukorica bruttó értéke lenne, miután ez a szerződésben megjelölt összeg kétszerese. Jelezte, hogy ezen mennyiségű kukorica vonatkozásában 272.495,- Ft nyereség képződött. Tévesnek tartotta a fellebbezés azon megállapítását is, hogy az elsőfokú bíróság a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat fizetéséről rendelkezett volna, egyben állította, hogy keresetében a törvényes mértékű kamat fizetésére tartott igényt.

Az alperes fellebbezése **részben megalapozott.**

A felperes a megismételt eljárásban a 15. sz. előkészítő iratában keresetét leszállította és az alperes által 2004. november-december hónapban szállított takarmánykukorica 2.302.197,- Ft ellenértékét is figyelembe véve 2005. május 31. napjáig elvégezve az elszámolást 14.671.988,- Ft és ennek 2005. június 1. napjától járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Levezette, hogy a Ptk. 293. §-a értelmében az alperes 2.302.197,- Ft összegű teljesítését a késedelmi kamatra számolta el, így mutatkozott 2005. május 31. napján a megjelölt 14.671.988,- Ft összegű tartozás.

Később, az utolsó tárgyaláson a keresetét ismételten leszállította és elismerve, hogy a betakarítás 2.374.300,- Ft nyereséget jelentett számára, 12.297.688,- Ft és ennek 2004. november 30. napjától járó, a Ptk. 301/A §-a szerint számított kamatai megfizetésére tartott igényt.

Az előbbiek egyfelől igazolják, hogy a felperes a számítása során figyelembe vette az alperes teljesítéseként a fellebbezésben megjelölt 2.302.197,- Ft ellenértéket, másfelől alátámasztják azt is, hogy 2004. november 30. napjától a törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére tartott igényt (29. sz. jegyzőkönyv 2. oldal 3. bekezdés, 3. oldal 3. bekezdés). Ezért alaptalanul állítja az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem számolta el javára a 2.302.197,- Ft összegű teljesítést, és ugyancsak téves az a fellebbezési hivatkozás, mely szerint a bíróság az alperest a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat fizetésére kötelezte volna. A bíróság a Ptk. 301/A § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően határozta meg a késedelmi kamat mértékét. Miután a felperes módosított keresetében maga is a törvényes mértékű kamatra tartott igényt, alaptalan az alperes fellebbezése abban a részben is, hogy az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat mértéke tekintetében a kereseti kérelmen túlterjeszkedett volna.

Az alperes fellebbezése részben mégis a következő miatt megalapozott.

A felperes a 15. számú előkészítő iratában 2005. május 31. napjáig kiszámította az őt megillető késedelmi kamat - valójában a Ptk. 293. §-ának megfelelő elszámolást alapul véve fennmaradt tőketartozás - összegét, és a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját 2005. június 1. napjában határozta meg. Az utolsó tárgyaláson már

2004. november 30. napjától kezdődően tartott igényt késedelmi kamatra, a két elszámolás között azonban lényeges különbség van. Az 1.081.197,- Ft összegű lejárt késedelmi kamat összegét az alperes nem vitatta, a 15/F/9. szám alatti kimutatás egyértelmű a tekintetben, hogy ez a kamat a késedelmesen kiegyenlített számlák után jár. Más megítélés alá esik azonban az 1.712.994,- Ft lejárt késedelmi kamat, ennek összege ugyanis úgy mutatkozik, hogy a felperes az eredeti esedékességi határidőtől számítva 2005. május 31. napjáig terjedő időszakra számította a jegybanki alapkamat + 5 % mértékű kamatot a teljes követelése után. Nem értékelte, nem vonta le a számítás során az általa elért haszon összegét (ezután kamatra sem jogosult), másrészt arra sem volt figyelemmel, hogy a tőke után a 2004. december 1-től 2005. május 31-ig terjedő időszakra az ítélet eredményeként a kamat kétszeresen került felszámításra. A 2004. november 30. napjára elvégzett elszámolás azért sem helytálló, mert a felperes a jegybanki alapkamat + 5 % mértékű kamattal számolt, miközben 2004. november 30. napjáig a törvényes mértékű kamat a mindenkorai költségvetési törvényben írt mértékű kamat volt, ami ebben az időszakban évi 11 %-ot jelentett.

Az 1.245.743,- Ft 2004. július 8. napjától november 30. napjáig számított kamata így 54.375,- Ft, a 3.356.058,- Ft 2004. augusztus 6. napjától november 30-ig számított kamata 117.276,- Ft, az 1.447.276,- Ft 2004. június 30. napjától november 30-ig figyelembe vett kamata 66.708,- Ft, a 3.509.911,- Ft 2004. július 23-tól november 30-ig számolt kamata 137.410,- Ft, végül az 5.313.000,- Ft 2004. november 15-től november 30-ig számított kamata 24.015,- Ft. Az utóbb említett összegek lejárt késedelmi kamata mindösszesen 2004. november 30. napján 399.784,- Ft.

A keresetben megjelölt 2004. november 30. napjára végzett elszámolás eredményeként a felperes jogszerű követelése a fentiek után a következő:

14.671.988,- Ft tőke
1.081.197,- Ft lejárt kamat 2004. november 30-ig
399.784,- Ft lejárt kamat 2004. november 30-ig
16.152.969,- Ft.

Ebből le kell vonni a már megítélt 1.011.838,- Ft-ot, az alperes által teljesített 2.302.197,- Ft-ot, valamint a 4.967.471,- Ft-ot, mindösszesen 8.284.506,- Ft-ot, és marad 7.868.463,- Ft.

A fentiek alapján az alperesnek 7.868.463,- Ft-ot kell megfizetnie a felperes részére és ennek 2004. november 30. napjától december 31. napjáig évi 11 %, 2005. január 1. napjától kezdődően pedig minden naptári félév teljes idejére a megelőző naptári félév utolsó napján érvényes mindenkorai jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát.

A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatása a következők folytán indokolt. A felperes eredeti keresetében 15.263.982,- Ft megfizetésére tartott igényt, ehhez képest 51 %-ban bizonyult pernyertesnek. A pernyertesség, pervesztesség aránya, az előlegezett és viselt költségek összege közel azonos, erre tekintettel az

ítélőtábla úgy határozott, hogy a felperest megilleti a kereseti és a korábban lerótt fellebbezési eljárási illeték 51 %-a, összesen 918.000,- Ft, az ezt meghaladó költségeiket azonban a felek maguk viselik.

A kifejtettek értelmében az ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az alperes marasztalását 7.868.463,- Ft-ra és ennek 2004. november 30-tól járó törvényes mértékű kamatára leszállította. Az alperest terhelő elsőfokú eljárási költség összegét leszállította, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nagyobb részben eredményre vezetett, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperesnél felmerült ügyvédi munkadíj összegét (32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdés).

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés rendelkezésén alapszik.

Szeged, 2008. június hó 13. napján

Szűts Károlyné dr.sk.
a tanács elnöke

. Mányoki Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Hátori Attila sk.
táblabíró